



Egidius toch nog maar eens

Jan Stroop
Universiteit van Amsterdam

REACTIE OP A.M. DUINHOVEN, NEERLANDISTIEK.NL 01.02; GEPUBLICEERD: 2 NOVEMBER 2001

Geen discussie met Duinhoven, dit stukje, maar een paar correcties bij zijn weergave van bepaalde elementen uit mijn artikel over de 5e regel uit het Egidiuslied, dat opgenomen is in de afscheidsbundel voor Wim Klooster, *Samengevoegde woorden*, een uitgave van de Leerstoelgroep Nederlandse Taalkunde van de Universiteit van Amsterdam en daar nog steeds te koop.

Duinhoven schrijft op blz. 3 en 4 dat ik beweer *teen* = *deen* 'en van hen', terwijl ik meerdere keren en uitsluitend schrijf: *teen* = 'dat de een'.

Nergens ook heb ik iets geschreven over het voegwoord *dat* en al helemaal niet dat *at* uit *dat* ontstaan zou zijn. Zo iets is klankwettig trouwens vrijwel uitgesloten. De enige reductie van *dat* die ik talloze malen op de CD-rom *Middelnederlandsch Woordenboek* gevonden heb, is die tot *d*, dat dan steeds zo geëmend wordt: *d[at]*. In navolging van De Rooij (*Als - Of - Dat*, diss. Nijmegen 1965:14) beschouw ik *at* als een afzonderlijke conjunctie en niet als een variant van *als* of *dat*.

In de voorbeeldzin die Duinhoven uit mijn betoog lijkt te citeren staat ook niet *dat* maar *at*, dus zó:

de vrouw die at daar aankomt.

Overigens handhaaf ik mijn conclusie dat er aan regel 5 van het Egidiuslied in elk geval niets mankeert. Er staat gewoon: het bleek dat de een moest sterven.